

har afgivet Regnskab for 1912, og de har høilydt erklæret, at de vil ikke bruge de Afskrivningsbestemmelser, som dette Lovforslag har, men at de fremdeles ønsker at afskrive deres Erhvervelsesomkostninger straks ved Overskuddet af gamle Forsikringer, hvilket jeg altsaa mener egentlig er uretfærdigt mod de gamle Forsikringer. Men for de Selskaber, som maatte ønske at bruge de nye Afskrivningsbestemmelser — og jeg kan sige rent ud, at det gælder om et enkelt Selskab, som jeg har særlig Kendskab til, fordi jeg er med i Bestyrelsen —, har det den Betydning, at hvis man kan bruge dem for 1912, kan f. Eks. vi bevare en Portefeuille, som vi har i Norge, og det har dog en vis national Betydning. Det er fordi de norske Bestemmelser er saa strenge med Hensyn til Regnskabs Opgørelse, at vi vilde være nødt til at lade denne Portefeuille falde, hvis vi ikke kunde benytte denne Opstilling for Aaret 1912. Og der kunde jo være flere Selskaber, som havde det paa samme Maade, saa jeg synes ikke, der kan være nogen Anledning til, at denne Bestemmelse ikke kan blive staaende.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger om et Par af Ændringsforslagene og et af Underændringsforslagene. Maa jeg med Hensyn til det Ændringsforslag, der altsaa nu er opretholdt, det under Nr. 3 b. til § 15, sige, at i Virkeligheden anser jeg dette Ændringsforslag for at være fuldstændig overflødig. Det er overflødig at have en saadan indviklet Bestemmelse om, hvad der kan anses for at være passende at henlægge til Præmiereserve til Bestridelse af Driftsomkostningerne af de Forsikringer, for hvilke der ikke længere betales Præmie. Jeg tror, at Selskaberne er tilstrækkeligt sikrede derved, at de skal indsende, inden de begynder at drive deres Virksomhed, forskellige Oplysninger, deriblandt ogsaa, som det vil ses af § 11, en Angivelse af Grundlaget for Beregningen af Selskabets Præmier og Beregningen af Præmiereserven, og det hører med til det, der skal godkendes af Forsikringsraadet, inden det indstiller til Ministeriet. Det vil altsaa allerede paa det Tidspunkt være at fastslaa blandt andet, hvad der maa anses for et passende Tillæg til Bestridelsen af den fremtidige Drift af de Forsikringer, for hvilke der ikke længere betales Præmie. I og for sig er Ændringsforslaget overflødig, men da Udvalget har ønsket at have den Regel, har vi forsøgt at

lave den saadan, som det fremgaar af Ændringsforslaget til § 15 Nr. 3 b. Den ærede Ordfører (Jerichow) anbefalede, at Ændringsforslaget blev vedtaget, om end han mente, at der var en Mangel derved, den kunde saa rettes mellem anden og tredje Behandling, og jeg skal gerne medvirke til — hvis det er muligt — at finde andre Udtryk, end her staaer, det er overordentlig vanskeligt at give en saadan Regel som den, der her er stillet Forslag om.

Maa jeg dernæst sige om Ændringsforslag Nr. 8, at ogsaa dette kunde vistnok trænge til nogen Tydeliggørelse, derom vil jeg ogsaa gerne forhandle med den ærede Ordfører, eventuelt med Udvalget, mellem anden og tredje Behandling, saa at det mere klart kommer til at fremgaa, at den Overgangsperiode, som der er stillet Forslag om, maa forstaas saaledes, at for de første Aar, fra 1913—1917, vil Reglerne om de 30 pCt. og de 7 pCt. gælde, og at det er fra 1918 og indtil videre, at de nye Bestemmelser om de 25 pCt. træder i Kraft. Det er der neppe nogen Uenighed om, men det var dog bedst her at finde et tydeligt Udtryk, saa at der ikke kan tages fejl.

Underændringsforslag Nr. 9 er jeg nødt til at fraraade. Saa vidt jeg kan forstaa, vil det i Korthed sige, at man efter 1923 faktisk forbyder at oprette nye Selskaber, idet man vil forlange, at nye Selskaber skal være saa kapitalstærke, at de kan afholde alle Erhvervelsesomkostninger af den Kapital, de har, idet der ikke lige med det samme bliver noget at henlægge til Præmiereserven, som de kan indvinde, hvis der ikke længere betales Præmie af de tegnede Forsikringer. Men saa maa man hellere sige lige ud, at det efter 1923 er forbudt at oprette nye Selskaber. Dette er endda ikke min største Betænkelighed ved Ændringsforslaget, den refererer sig derimod til, at for saa vidt man i Forsikringsraadet forstaaer Bestemmelsen i Underændringsforslaget paa samme Maade som jeg, vil Selskaberne efter 1923, for de ældre Forsikringer i Virkeligheden faa Frihed til at opføre langt mere som Aktiv end de 25 pCt. eller de 30 pCt. de er berettigede til i Henhold til første Del af det Stykke, her er Tale om, idet der for hvert Aar bliver en større og større Del af Præmiereserven, som indvindes, hvis den paa-gældende ophører med Præmiebetalingen. Men det kan vel ikke være Meningen. Det vil imidlertid blive Resultatet. For hvert Aar, der gaar, kan de opføre et større Beløb som Aktiv og altsaa bedre deres Status, og det vil igen sige paa den Maade